

57. møde.

Onsdag den 12. januar 1949 kl. 13³⁰.

Formanden: På den første dag i det nye år havde landstingets formand og jeg foretræde for Hans Majestæt Kongen for at overbringe rigsdagens nytårshilsen.

Kongen bad os takke rigsdagen for denne hilsen og føjede hertil en hjertelig tak for godt samarbejde i det forløbne år og de bedste ønsker om lykke og fremgang i arbejdet i dette jubilæumsår.

(Medlemmerne påhørte stående formandens meddelelse).

I skrivelse af gårds dato meddeler medlem for Randers amt, fhv. statsminister Knud Kristensen, at han ønsker at nedlægge sit mandat fra den 15. d. m. at regne.

På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste findes opført som 1. stedfortræder for venstre i Randers amt gårdejer A. John Pedersen, Storrिंग.

Medlemmer af folketinget Aksel Larsen, Ragnhild Andersen, Mogens Fog, Alfred Jensen og Martin Nielsen har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

„Vil regeringen give folketinget en redegørelse for indholdet og forløbet af forhandlingerne med Norges og Sveriges regeringer?“

I skrivelse af 15. december 1948 meddeler justitsministeren, at han i landstinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption.

I skrivelse af 15. december 1948 meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han i landstinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring af lov nr. 169 af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg.

Den første sag paa dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kirstine Ladefoged Jensen* til statsministeren.

Kan loven om fredning af danske oldtidsminder (gravhøje) ikke håndhæves mere effektivt?

Kirstine Ladefoged Jensen: I 1937 vedtog Danmarks rigsdag enstemmigt at frede de danske oldtidsminder. Det skete ved vedtagelsen af naturfredningsloven af 7. maj 1937. Ifølge denne lov er alle oldtidsminder fredet, uanset hvor godt de er bevaret, ligegyldigt om de er forsynet med fredningssten eller ej.

Denne lov overholdes ikke, vistnok fordi en del mennesker ikke ved, den eksisterer. Museumsinspektør Norling-Christensen fandt under en rejse i efteråret 1948, at seks høje med gammel tinglyst fredning var sløjfet. Det er meget beklageligt, og en sådan sløjfning er strafbar. Langt værre er det, at i årenes løb ødelægges en mængde høje, dels ved at der pløjes ind i dem, dels ved at man lader kreaturer gå på højene. Endvidere plantes der henover dem, og visse steder bruges højene som lossepladser.

Nationalmuseet er sat til at værne om disse mindesmærker fra Danmarks oldtid, men som forholdene er i øjeblikket, kan denne kontrol ikke udøves. Tilsynet finder kun rent tilfældigt sted, og museumsfolk har ingen pligt til at føre dette tilsyn og ingen muligheder for at udøve det.

I praksis sker det ved, at en museumsinspektør, når han tilfældigt er på egnen af anden årsag, ser på højene, men da han ingen mulighed har for at komme rundt, bliver dette tilsyn af rent tilfældig art. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede statsminister, om der ikke kan gøres noget mere effektivt for at få fredningsloven på dette område respekteret, dels ved at oplyse mennesker om, at gravhøje, uanset om de har fredningssten eller ej, ikke må røres, og dels ved at gøre tilsynet mere effektivt f. eks. ved at give museumsfolk mulighed for virkelig at udøve det.